(Ὀχυρ.). Κατακόρυφος ὑπόγειος συγκοινωνία διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἑστίας ὑπονόμου. Ἐν συστήματι ἢ δικτύῳ ὑπονόμων καὶ ἀνθυπονόμων ἡ συγκοινωνία γίνεται διὰ κατακορύφων φ. καὶ ὁριζοντίων στοῶν. Τὰ φ. ἐπενδύονται διὰ σανίδων στερεουμένων ἀπὸ ἀποστάσεως εἰς ἀπόστασιν διὰ τελλάρων. Διὰ μικρὰς διαστάσεις αἱ σανίδες παραλείπονται. Ἀναλόγως τῶν διαστάσεων αὐτῶν τὰ φ. διαιροῦνται εἰς μεγάλα πλάτους 1 μ. 32, μέσα πλάτους 1 μ. 04, μικρὰ 0 μ. 87, φ. μπούλ 0 μ. 80 καὶ φ. ἐγκιβωτισμένα διὰ πλαισίων μικροῦ κλάδου 0 μ. 35. Ζ.Ν.

(Πυρ.). Μέγα δοχεῖον ἐκ χάλυβος, τοποθετούμενον ἐντὸς τοῦ ἐδάφους καὶ χρησιμεῦον διὰ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ ἐν ἠρεμίᾳ διάρρηξιν τῶν ὀβίδων καὶ βομβίδων πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ τρόπου τεμαχισμοῦ αὐτῶν. Τὰ φ. ταῦτα ἐνίοτε πληροῦνται καὶ διὰ λεπτῆς ἄμμου, τὰ δὲ τεμάχια τῶν διαρρηγνυομένων ὀβίδων περισυλλέγονται μετὰ ταῦτα διὰ κοσκινίσματος καὶ κατανέμονται εἰς κατηγορίας, ἀναλόγως τοῦ βάρους αὐτῶν. Ἡ διάρρηξις ἐπιτυγχάνεται εἴτε δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ ἠλεκτρικοῦ καψυλίου, εἴτε διὰ βραδυκαύστου πυραγωγοῦ σχοινίου μετὰ συνήθους πυροκροτητοῦ. Α.Σ.

Φρεάτιον *(Ναυτ.)*. Χώρισμα ἐν τῷ κύτει τοῦ πλοίου πρὸς ἐναπόθεσιν τῆς ἁλύσου τῶν ἀγκυρῶν. Ὑπάρχουσι δύο τοιαῦτα φ. ἓν ἐξ ἑκατέρας πλευρᾶς τοῦ πλοίου, διὰ τῆς ἁλύσου ἑκατέρας τῶν ἀγκυρῶν. Συγκοινωνοῦσι δὲ μετὰ τοῦ καταστρώματος δι' ὀφθαλμῶν (βλ. λ.), δι' ὧν διέρχεται ἡ ἅλυσος κατὰ τὴν πόντισιν ἢ ἀνέλκυσιν τῆς ἀγκύρας. Γ.Ν.

Φρεγὰς ἢ ***Φρεγάτα*** (*Frégale*). Ἡ Γαλλικὴ ἐπωνυμία *frégale* ἐλήφθη ἐκ τῆς θαλασσίας ὄρνιθος «ὁ ἁλιάετος» (1). Ἐκαλεῖτο οὕτω πολεμικὸν σκάφος μικρὸν καὶ ταχύπλουν τῆς ἐποχῆς τοῦ κωπήρους ναυτικοῦ, χρησιμεῦον κυρίως ὡς ἀγγελιοφόρον· τοιαῦται φ. ἀναφέρονται συνοδεύουσαι τὸν στόλον τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Ναυπάκτου (βλ. λ.), ἦσαν δ' αἱ φ. μικρότεραι τῶν Βριγαντίνων (βλ. λ.). Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἱστιοφόρου ναυτικοῦ, φ. ἐκαλεῖτο πολεμικὸν πλοῖον τρίστηλον (βλ. λ.), ἔχον σταυρώσεις καὶ εἰς τοὺς τρεῖς ἱστούς. Κατ' ἀρχὰς (περὶ τὰ μέσα τοῦ 17ου αἰῶνος) αἱ φ. ἦσαν μικρὰ σκάφη 100—2000 τόννων ἐκτοπίσματος, ὡς ἀνιχνευτικὰ καὶ ἀγγελιοφόρα χρησιμοποιούμενα, ἔτι δὲ ὡς πλοῖα καταδρομῆς ἢ πειρατείας, σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως τὸ τε ἐκτόπισμα καὶ τὸ πυροβολικὸν τῶν φ. ηὐξήθη διατιθέμενον ἐπὶ καὶ ὑπὸ τὸ κατάστρωμα καὶ διὰ τοῦτο καὶ «μονόκροτον» καλεῖται, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ πλοῖα, τὰ ἔχοντα πυροβολεῖα εἰς δύο ἢ τρία ὑπὸ τὸ ἀνώτερον καταστρώματα, τὰ καὶ δίκροτα ἢ τρίκροτα καλούμενα. Οὕτως, ἐνῷ κατ' ἀρχὰς εἶχον 18 πυροβόλα εἰς τὸ πυροβολεῖον καὶ 8 εἰς τὸ κατάστρωμα, σὺν τῷ χρόνῳ ἔφθασαν νὰ ἔχωσι 40—70 ἐν συνόλῳ πυροβόλα. Αἱ φ. δὲν ἦσαν πάντοτε τοιαύτης δυνάμεως, ὥστε νὰ δύνανται νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐκ παρατάξεως ναυμαχίας, οὐχ ἧττον ὅμως τὰς μεγαλειτέρας τῶν ὑπηρεσιῶν προσέφερον εἰς τοὺς ἱστιοφόρους στόλους, διότι ἡ φ. ἦτο τὸ ἰσχυρότατον τῶν ἀνιχνευτικῶν σκαφῶν, ἀνάλογον πρὸς τὰ σημερινὰ «εὔδρομα μάχης», ἐχρησιμοποιεῖτο δὲ, πλὴν τούτου, καὶ εἰς τὴν καταδίωξιν τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου τοῦ ἀντιπάλου, τὴν κατὰ τῶν ἐχθρικῶν παραλίων καταδρομήν, τὴν συνοδείαν τῶν μεταγωγικῶν πλοίων, τὴν καταδίωξιν τῆς πειρατείας, τῆς σωματεμπορίας κλπ. Σὺν τῷ χρόνῳ ἐνισχύθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε διὰ φ. συνετελοῦντο καὶ σπουδαιότερα πολεμικὰ ἔργα. Οὕτως ἐν Ναυαρίνῳ φ. ἐπέβαινεν ὁ Γάλλος ναύαρχος· ἐν Ναυπάκτῳ ἡ φ. «Ἑλλὰς» μόνη σχεδὸν ἀναγκάζει, ἐν βραχεῖ, τὸ φρούριον νὰ ὑποστείλῃ τὴν Ὀθωμανικὴν σημαίαν, ἐν δὲ τῷ μεξικῷ τὸ δυσπόρθητον φρούριον τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τῆς Οὐλόας ἔπεσεν ὑπὸ τὰ βλήματα στόλου ἐκ φ. ἀποτελουμένου. Τῆς φ. ἡ ἰσχὺς ηὐξήθη ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀτμοῦ ὡς κινητηρίου δυνάμεως. Κατὰ τὰ πρῶτα ταῦτα ἔτη τῆς συνεργασίας ἱστίων καὶ ἀτμοῦ οἱ Γάλλοι διέκριναν τὰς φ. εἰς τέσσαρας τάξεις, ὧν ἡ α' ἔφερεν 60 πυροβόλα (32 εἰς τὸ πυροβολεῖον καὶ 28 εἰς τὸ κατάστρωμα), ἡ β' 52 (28+24), ἡ γ' 44 (26+18) καὶ ἡ δ' 40 (24+16). Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος οἱ Γάλλοι, οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐναυπήγησαν φρεγάτας, φερούσας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τόσα πυροβόλα, ὅσα καὶ ἐν τῷ πυροβολείῳ ἀληθεῖς δικρότους φρεγάτας, ἃς οἱ ναυτικοὶ τῆς Ἑλλην. ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἀπεκάλουν «Δελίνια» (πιθανῶς ἐκ τοῦ *fregate de ligne* = φρεγάτα τῆς γραμμῆς), βλ. λ. Δρόμων, Δίκροτον, Ἱστιοφόρον, Ναυτικόν, Τρίκροτον. Γ.Ν.

Φρειδερῖκος. Ὄνομα διαφόρων ἡγεμόνων καὶ πριγκήπων, ὧν σπουδαιότεροι οἱ ἑξῆς: 1) *Αὐτοκράτορες Γερμανίας*.—***Φ. Ι ὁ Βαρβαρόσσας*** (πυρογένειος-*Barberousse* 1121-1190). Διαδεχθεὶς τὸν θεῖόν του Κονράδον ΙΙΙ εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον τῷ 1152. Καταπνίξας ἐπανάστασιν τῶν παραρρηνείων χωρῶν, ἀνέλαβεν εἶτα ἐπανειλημμένας ἐκστρατείας ἐν Ἰταλίᾳ καὶ κατέστρεψε τὸ Μιλᾶνον (1162). Μετὰ τὴν ἐν Λενιᾶνο ἥττάν του ὅμως (1176), ἠναγκάσθη νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Λομβαρδικῶν πόλεων, ὑπογράψας τὴν ἐν Κωνσταντίᾳ συνθήκην (1183), ἥτις ἀπετέλεσεν εἶδος συμβιβασμοῦ τῶν αὐτοκρατορικῶν προνομίων μετὰ τῶν Ἰταλικῶν ἐλευθεριῶν. Τῷ 1189 μετέσχε τῆς Γ' σταυροφορίας καὶ τῷ 1190 κατήγαγε τὴν νίκην τοῦ Ἰκονίου, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπνίγει ἐν Κιλικίᾳ εἰς τὸν ποτ. Σελὲφ (ἀρχ. Καλυκάδνον). ***Φ. ὁ ΙΙ*** (1194—1250) Βασιλεὺς τῆς Σικελίας ἀπὸ τοῦ 1211, ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Γερμαν. τῷ 1215, ἐκστρατεύσας ἐκ Σικελίας καὶ ἐκδιώξας τὸν σφετεριστὴν ἐντα, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του Ἑρρίκου VI, τὰ ἡγεμονικὰ δικαιώματα Ὄθωνα τῆς Βρουνσβίκης. Τῷ 1220 ἀνεκηρύχθη αὐτοκράτωρ, τῇ συνδρομῇ τοῦ Πάπα Ὀνωρίου Γ', εἰς ὃν ὑπεσχέθη νὰ μετάσχῃ τῶν σταυροφοριῶν. Μὴ τηρήσας τὴν ὑποσχεσίν τουταύτην, ἀφωρίσθη ὑπὸ τοῦ Πάπα Γρηγορίου Δ', καθ' οὗ ὁ Φ. ἐξεστράτευσε, καταταλαβὼν τὴν Ρώμην. Τῷ 1228 ἀνεχώρησε διὰ τοὺς Ἁγ. Τόπους, μετασχὼν τῆς ΣΤ' σταυροφορίας, κατέλαβεν ἀμαχητὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἐστέφθη αὐτόθι βασιλεύς. Συνδιαλλαγεὶς μετὰ τοῦ Πάπα, ἐπανῆλθε τῷ 1230 εἰς Γερμανίαν. Μετὰ βραχεῖαν κατὰ τῶν Λομβαρδῶν ἐκστρατείαν, περιεπλάκη ἐκ νέου εἰς πόλεμον μετὰ τοῦ Πάπα Ἰνοκεντίου τοῦ Δ', ὃν συνέχισε μετὰ πείσματος μέχρι τοῦ θανάτου του (1250). ***Φ. ΙΙΙ ὁ ὡραῖος***, δοὺξ τῆς Αὐστρίας καὶ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἀπὸ τοῦ 1314—1330 (βλ. κατωτέρω Αὐστρίας ἡγεμ.). ***Φ. ὁ ΙΙΙ ὁ εἰρηνικὸς***, ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Ἀψβούργων (1415—1493), αὐτ. ἀπὸ τοῦ 1440. ***Φ. ὁ Γ' Χοεντζόλερν*** βλ. κατωτέρω ἡγεμ. Πρωσίας. 2) *Δοῦκες καὶ Αὐτοκρ. Αὐστρίας*.—***Φ. Ι ὁ καθολικὸς*** ἢ ***εὐσεβὴς*** (1174 — 1198). Κατὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ Πάπα διὰ τὴν Δ' Σταυροφορίαν, ἀπῆλθε τὸ 1197 εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, ὅπου καὶ ἀπέθανε. ***Φ. ὁ ΙΙ ὁ μαχητὴς***, ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον τῷ 1236. ***Φρ. ΙΙΙ ὁ Ὡραῖος*** (1286 1330). Υἱὸς τοῦ αὐτοκρ. Ἀλβέρτου Ι, αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Λουδοβίκου τῆς Βαυαρίας κατὰ τὴν μάχην τοῦ Μύρντορφ τῷ 1322, ἀπηλευθερώθη ὑπὸ ὅρους, οὗς ὅμως δὲν ἐδέχθη ὁ ἀδελφός του Λεοπόλδος, δι' ὃ ὁ Φρ., τηρῶν τὸν λόγον του, ἐπανῆλθε παρὰ τῷ Λουδοβίκῳ, ἵνα καταστῇ καὶ πάλιν αἰχμάλωτός του. Ὁ Λουδοβῖκος, θαυμάσας τὴν συνέπειάν του, οὐ μόνον δὲν ἐδέχθη τὴν ἑκουσίαν αἰχμαλωσίαν του, ἀλλὰ καὶ ἐγένετο στενὸς φίλος του. ***Φρ. γ ὁ Ἀρχαῖος***. Ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον τῷ 1440 καὶ ἀποθ. τῷ 1493.3) *Ἐκλέκτορος Βραν δεμβούργ* ***Φρ. Χοετζόλερν***. Βουργάβρος τῆς Βυρτεμβέργης. Διορισθεὶς τῷ 1411 ἡγεμὼν τοῦ Βρανδεμβούργου, ἔλαβε τῷ 1415 τὸν τίτλον τοῦ μαρκίωνος καὶ τῷ 1417 τὸν τοῦ ἐκλέκτορος. ***Φρ. Γουλιέλμος***. Ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τῷ 1640, ὠργάνωσε τὸν πρωσικὸν στρατὸν καὶ ἐδέχθη εὐμενῶς τῷ 1685 τοὺς καταφυγόντας αὐτῷ ἐκ Γαλλίας διαμαρτυρομένους· ἀπέθ. τῷ 1688. ***Φρ. ΙΙΙ***. Ὁ ἀπὸ τοῦ 1701 Φρ. Ι τῆς Πρωσσίας. 4) *Ἐκλέκ. καὶ βασ. Σαξωνίας*. ***Φρ. Ι ὁ Φίλερις*** (1369-1428)—***Φρ. ΙΙ*** (1411—1464), ὅστις, ἡττηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν του, ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ ἀσπασθῇ τὸ μοναχικὸν σχῆμα. ***Φρ. ΙΙΙ ὁ Σοφὸς*** (1463—1525), διεξαγαγὼν τὸν ἐσωτερικὸν ἐν Γερμανίᾳ πόλεμον, τὸν ἀποκληθέντα «πόλεμον τῶν χωρικῶν». ***Φρ. Αὔγουστος Ι*** (1750 - 1827). Πιστὸς φίλος τοῦ Μεγ. Ναπολέοντος. Γενόμενος ἐκλέκτωρ τῷ 1768, μετέσχε τοῦ περὶ διαδοχῆς τῆς Βαυαρίας πολέμου κατὰ τῆς Αὐστρίας (1778). Μετέσχεν ἐπίσης ὧν κατὰ τῆς Γαλλίας πολέμων, ἀλλὰ, μετὰ τὴν μάχην τῆς Ἰένας, δηλώσας φιλίαν τῷ Ναπολέοντι, ἀνεκηρύχθη ὑπ' αὐτοῦ βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας (1806), παρέμεινε δ' αὐτῷ πιστὸς μέχρι τέλους. Προσχωρήσας εἰς τὴν ὁμοσπονδίαν τοῦ Ρήνου, ἔλαβε τὸ δουκᾶτον τῆς Βαρσοβίας (1807). Τῷ 1813, μετὰ τὴν μάχην τῆς Λειψίας, ἀπήχθη αἰχμάλωτος εἰς Βερολῖνον, ἀπεκατεστάθη ὅμως βραδύτερον εἰς τὸν θρόνόν του. ***Φρ. Αὔγουστος ΙΙ*** (1797—1854). Ἀνεψιὸς τοῦ προηγουμένου, ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον τῆς Σαξωνίας τῷ 1836. 5) *Ἐκλ. Ρήνου*—***Φρ. Ι ὁ Νικητὴς*** (1455—1476) ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποίου ἔλαβε χώραν ὁ πόλεμος τοῦ Παλατινάτου, καθ' ὃν ὁ Φρ. ἐνίκησε καὶ ἠχμαλώτισε τοὺς κόμητας τῆς Βυρτεμβέργης Οὔλριχ καὶ τῆς Βάδης Κάρολον. 6) *Ἐκλ. Παλατῖνοι*—***Φρ. ΙΙ*** (1482—1556), ὅστις διώκησε τὸν στρατὸν τοῦ Καρόλου Ε' κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων πολιορκίαν τῆς Βιέννης. ***Φρ. ΙΙΙ ὁ Εὐσεβὴς*** (1515—1576). 7) *Βασ. Βοημίας*—***Φρ. γ*** (1596 - 1632). Ἐκλέκτωρ τῆς Βοημίας, γινόμενος βασιλεὺς αὐτῆς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αὐτοκρ. Ματθίου. Ἡττηθεὶς παρὰ τὴν Πράγαν ὑπὸ τοῦ Φερδινάνδου ΙΙ, ἀπώλεσε τὸν θρόνον τῆς Βοημίας καὶ τὸ ἐκλεκτοραῖτόν του. 8) *Βασιλεῖς Βυρτεμβέργης*—***Φρειδερῖκος Γουλιέλμος Κάρολος Ι*** (1754—1816). Ὑπηρετήσας εἰς τὸν πρωσικὸν στρατὸν κατὰ τὸν πόλεμον διαδοχῆς τῆς Βαυαρίας ὑπὸ τὸν Φρ. τὸν Μεγάλον, ἐγένετο ὑποστράτηγος. Εἶτα εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ρωσίας, ὡς ἀντιστράτηγος καὶ διωρίσθη διοικητὴς τῆς Φινλανδίας. Βραδύτερον ἀπεσύρθη εἰς Λονδῖνον. Τῷ 1797 διεδέχθη τὸν πατέρα του δοῦκα τῆς Βυρτεμβέργης καὶ τῷ 1803 ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ ἐκλέκτορος. Τῷ 1806 συνεμάχησε μετὰ τοῦ Μ. Ναπολέοντος καὶ ἀνεκηρύχθη βασιλεύς, δόσας καὶ τὴν θυγατέρα του σύζυγον τοῦ Ἱερωνύμου Βοναπάρτου Παρέμεινε πιστὸς εἰς τὸν Ναπολέοντα μέχρι τῆς μάχης τῆς Λειψίας, ὁπότε προσεχώρησεν εἰς τὸν κατ' αὐτοῦ συνασπισμόν. 9) *Ἐκλ. Ἔσσης*. ***Φρ Γουλιέλμος Ι*** (1802—1875). Γενόμενος ἐκλέκτωρ τὸ 1847. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1866, ταχθεὶς παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Αὐστρίας, ἀπώλεσε μετὰ τὴν ἥτταν ταύτης τὸ ἐκλεκτοραῖτόν του 10) *Μ. Δοὺξ Μεκλεμβούργου-Στρέλιτς*. ***Φρ. Γουλιέλμος***. Διεδέχθη τὸν πατέρα του τῷ 1860. Μετέσχε τοῦ πολέμου τοῦ 1866, παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Πρωσίας, κατὰ δὲ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον τοῦ 1870 ἔσπευσε νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας τὸν στρατόν του ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Διαδόχου. 12) *Βασ. Πρωσίας*. ***Φρ. ὁ Ι Χοεντζόλερν*** (1657—1713), υἱὸς τοῦ Μεγ. Ἐκλέκτορος τοῦ Βραδεμβούργου Φρ. Γουλιέλμου. Βοηθήσας τὸν Γουλιέλμον τῆς Ὀράγγης διὰ τὴν διὰ τὸν θρόνον τῆς Ἀγγλίας ἐκστρατείαν του. Τῷ 1691 προσεχώρησεν εἰς τὸν κατὰ τῆς Γαλλίας συνασπισμὸν καὶ κατώρθωσε νὰ ἀνυψώσῃ τὸ δουκᾶτόν του τῆς Πρωσίας εἰς βασίλειον, στεφθεὶς βασιλεὺς τῷ 1701 ἐν Καίνιξμπεργκ. ***Φρ. Γουλιέλμος Ι*** (1688 - 1740). Ὁ ἐπιλεγόμενος βασιλεὺς-λοχίας, λόγῳ τοῦ ὅτι ἠσχολεῖτο πολὺ μὲ τὰς λεπτομερείας καὶ ἦτο ἀπότομος καὶ ὑβριστής. Ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τῆς Πρωσίας τῷ 1713, ἀναγνωρισθεὶς ὡς βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ Ἱσπανίας διὰ τῆς συνθήκης τῆς Οὐτρέχτης. Ἐπεδόθη εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ πρωσ. Στρατοῦ, δημιουργήσας τὰς βάσεις τῆς στρατ. δυνάμεως τῆς Πρωσίας, ἧς ἔμελλε νὰ ἐπωφεληθῇ ὁ Μέγας υἱός του. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ Βορρᾶ, παρημπόδισε τοὺς Ρώσους καὶ Σουηδοὺς νὰ καταλάβουν τὴν Πομερανίαν. Περιῆλθεν εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Σουηδίας, συμμαχήσας μετὰ τῆς Ρωσίας καὶ Δανίας καὶ κατέλαβε τὸ Ροῦγκεν καὶ τὴν Στραλσούνδ. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καρόλου ΧΙΙ τῆς Σουηδίας κατέλαβεν ἅπασαν τὴν Πομερανίαν. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1733

(1) Βλ. εἰς λεξικὸν λ. Παλάσκα σελ. 337.